

Drodzy Rodzice!

Od 29 marca do 9 kwietnia materiały dla poszczególnych grup będą zamieszczane na stronie szkoły.

<http://zslatowicz.pl/>

29 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego poprzez nauczanie zdalne. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspaniały trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pocięchy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest KONSEKWENCJA, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

**Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców
poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 29.03. 2021 r.**

**08.04.2021 (czwartek)
3-latki- grupa „Pszczółki”**

Blok : Łąka wiosną.

Temat: Ślimak, ślimak- pokaz rogi.

Cele:

- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania wiersza i opowiadania jego treści własnymi słowami

1. Słuchanie wiersza Wandy Chotomskiej „*Ślimak*”

Ślimak, ślimak, pokaz rogi,
w twoim domku brak podłogi.
Chodź ze mną.
Myszka ma podłogę w norze,
razem z nią zamieszkać możesz.
- Ojej, jak tu ciemno!

-Ślimak, ślimak, pokaz rogi,
domek taki masz ubogi.
Zamek ci z piasku postawię.
-Wolę chodzić po trawie!

-Ślimak, ślimak, pokaz rogi.
bóbr cie prosi w swoje progi.
Bóbr mieszkanie ma dobre.
-Nie będę mieszkał z bobrem!

-Ślimak, ślimak, rogi pokaz,

na gałęzi skrzeczy sroka.
Chcesz mieszkać w gnieździe ze sroką?
-A na co mi tak wysoko?

-Ślimak, ślimak pokaż rożki,
choć na grzędę do kokoszki.
-Mam mieszkać w kurniku na grzędzie?
Dziękuję nic z tego nie będzie.

-Ślimak, ślimak pokaż rożek,
może mieszkać chcesz w oborze?
-Nie chce jestem za mały.
Krowy by mnie zdeptały.

-Ślimak, ślimak, pokaż rogi,
idzie bocian długonogi.
Chcesz mieszkać razem z bocianem?
-Dziękuję, wole nie.
Jeszcze mnie zje...

U bociana mieszkać nie chcę,
krowa mnie w oborze zdepcie
i na grzędzie spał nie będę,
bo tam kury siedzą rzędem.
Nie zamieszkam tam gdzie sroka,
choć to niebrzydki lokal.
Nie chcę mieszkać razem z bobrem,
choć ma bóbr mieszkanie dobre.
Nie chcę zamku, chociaż spory
i nie dla mnie mysie nory.
Wolę chodzić po tym świecie
nosząc własny dom na grzbiecie.
I co na to powiecie?

Rozmowa na temat wiersza:

- Jakie zwierzęta spotkał ślimak?
- Jakie mieszkania mu proponowały?
- wyjaśnienie, dlaczego ślimak nie chciał zamieszkać w żadnym z mieszkań
- wyjaśnienie niezrozumiałych słów: grzęda, obora, lokal.

2. Zabawa artykulacyjna- Muszla ślimaka.

Rysunki przedstawiające muszlę ślimaka.

Dzieci prowadząc palem wskazujący po rysunku przedstawiającym muszlę ślimaka, wymawiają głoskę ś- cicho i głośno: śśś. Potem rysują palcem po rysunku muszli, powtarzając rymowanąkę: **Ślimak, ślimak, wystaw rogi**; rysują drugi raz i powtarzają: **Dam ci sera na pierogi.**

3. Karta pracy, cz. 2, nr 21.

- Odszukajcie w naklejkach obrazki kaczuśzek.
- Naklejcie na stawie trzy kaczuśki. Obok stawu naklejcie dwie kaczuśki.
- Ile byłoby kaczuśzek, gdyby na stawie obok tych trzech kaczuśzek pojawiłyby się jeszcze jedna? Policzcie na palcach.

4. Zabawa ruchowo- naśladowcza *Wolno jak ślimak*.

Dzieci siedzą z wyprostowanymi nogami. Powoli, naprzemiennie przesuwiają nogi po podłodze, wolno przesuując się do przodu i do tyłu.

CIEKAWOSTKI O ŚLIMAKACH

Źródło: Internet

Ślimaki to fascynujące zwierzęta, które zamieszkują całą ziemię: od dzikich, tropikalnych i wilgotnych terenów, przez miejsca chłodne i nieprzystępne, aż po głębokie czeluście oceanów.

Przedstawiamy 10 wyjątkowych ciekawostek na temat ślimaków!

1. *Gromada ślimaków jest wyjątkowo liczna i zróżnicowana. Szacuje się, że na całym świecie żyje ponad 100 tysięcy różnych gatunków ślimaków.*

2. *Ślimaki zamieszkują różne środowiska. Większość z nich żyje na lądzie, jednak wiele gatunków zamieszkuje morza i oceany oraz zbiorniki ze słodką wodą (np. jeziora i stawy).*

3. *W Polsce występuje około 200 gatunków ślimaków lądowych, 50 gatunków ślimaków słodkowodnych i 6 gatunków, które zamieszkują słone wody Morza Bałtyckiego.*

4. *Największy lądowy ślimak świata to afrykańska *Achtina*. Może ważyć nawet 5kg, a jego lekko wydłużona muszla osiąga długość 30cm.*

5. *Największy ślimak morski (i przy tym największy przedstawiciel całej gromady ślimaków) to kalifornijski zajac wodny. Jego długość może dochodzić aż do 90 centymetrów, a waga przewyższać 7 kilogramów!*

6. Ślimaki nie mają uszu ani żadnego innego rodzaju aparatu słuchowego. Ich wzrok również nie należy do najlepszych: widzą obszar oddalony o zaledwie kilka do kilkunastu centymetrów.
7. Istnieją gatunki ślimaków, które wyspecjalizowały wyjątkowo skuteczne mechanizmy obronne. Mogą one między innymi wstrzykiwać toksynę do ciała drapieżników specjalnym kolcem jadowym.
8. Jednym z najpiękniejszych ślimaków świata jest niebieski smok (nazywany również jaskółką morską lub błękitnym aniołem). Ten jadowity gatunek ślimaka zamieszkuje głównie ciepłe afrykańskie i australijskie wody. Osiąga długość od 1 do 3cm i charakteryzuje się niezwykle kształtem oraz intensywną, niebieską barwą.
9. W niektórych krajach ślimaki są popularnym przysmakiem. Spożywane są m.in. we Francji, Belgii, Holandii, Hiszpanii oraz w niektórych państwach afrykańskich. Coraz częściej można je spróbować także w Polsce w restauracjach francuskich i śródziemnomorskich.
10. Ślimaki nie bez powodu wydzielają dużą ilość bezbarwnego śluzu. Dzięki niemu mogą łatwiej przemieszczać się po podłożu. Często wykorzystują raz zrobioną „ścieżkę”, by nie marnować energii na wzmożoną produkcję śluzu.

Wychowawca- Wysocka Ewelina

08.04 (czwartek)
4-latki- grupa „Biedronki”

Blok : Wiosna na wsi

Temat: W wiejskiej zagrodzie

Cele:

- Utrwalanie nazw zwierząt z wiejskiego podwórka
- Zapoznanie z pracą rolnika
- Rozwijanie sprawności manualnej i koordynacji wzrokowo-ruchowej

1. Opisywanie charakterystycznych cech środowiska wiejskiego. Dowolne obrazki przedstawiające krajobraz wiejski.

Dorosły układa na stole obrazki przedstawiające krajobraz wiejski. Dziecko opisuje jego charakterystyczne cechy. Dorosły zadaje pytania pomocnicze, np. *Jakie domy są na wsi?* (Na wsi są niskie domy). Dorosły może również sam budować proste zdania. Dziecko wskazuje wtedy obrazek, którego zdanie dotyczy.

2. Rozwiązywanie zagadki. Odrysowywanie od szablonów, kolorowanie rysunków.

Do wykonania zadania potrzebne będą szablony sylwet: krowy, konia, kaczki (do odrysowania), kredki, kartka.

Dorosły układa na stole wycięte z papieru szablony, np.: krowy, konia, kaczki. Mówi zagadkę Iwony Fabiszewskiej:

W oborze spokojnie stoi,

kiedy gospodyni ją doi.

Może być czarna, biała, bordowa.

Każdy już wie, że to jest... (krowa)

Prosi, aby dziecko wskazało wśród szablonów ten, który przedstawia zwierzę – rozwiązanie zagadki. Dziecko odrysowuje od szablonu sylwetę krowy. Koloruje rysunek.

3. Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Sprytny kotek*.

Do zabawy potrzebny będzie kolorowy sznurek/włóczka.

Dorosły rozciąga w pokoju kolorowy sznurek (będzie to płótek), mniej więcej na wysokości kolan dziecka. Dziecko zamienia się w kotka i przechodzi nad nim tak, aby go nie dotknąć. Jeśli dziecko dotknie sznurka, próbuje przejść kolejny raz.

4. Słuchanie opowiadania Ewy Stadtmüller „Wiejskie ustronie”.

Książka z opowiadaniem s. 62–63

Dorosły czytając opowiadanie, prezentuje ilustracje do niego.

– Nie uwierzycie, co się nam przytrafiło! – opowiadał przy kolacji dziadzio. –

Postanowiliśmy

z babcią zabrać was na parę dni na wieś, więc zacząłem szukać gospodarstwa agroturystycznego

położonego w jakiejś ładnej i spokojnej okolicy. Znalazłem. Miejsce dobrze mi znane. Patrząc na nazwisko gospodarza – coś takiego! Mój kolega z dzieciństwa też nazywał się Maciszek, ale

na imię miał Staś, a nie Janusz. Dzwonię. I cóż się okazuje...? – ten Janusz to rodzony syn Stasia.

Ale było radości! Staś zaprosił nas do siebie razem z wnukami.

– Pojedziemy na wieś? – ucieszyła się Ada.

– Oczywiście – jeśli rodzice się zgodzą – zaznaczyła babcia.
Na szczęście mama z tatą nie mieli nic przeciwko temu. Olkowi zdawało się nawet, że tata puścił oko do mamy, zupełnie jakby chciał powiedzieć: „Nareszcie będziemy mieli trochę czasu

tylko dla siebie”.

Gospodarstwo agroturystyczne, pod wdzięczną nazwą „Ustronie”, okazało się miejscem wymarzonym na odpoczynek. Pan Staś nie ukrywał wzruszenia.

– Wasz dziadek przyjeżdżał tu z rodzicami na wakacje – opowiadał Olkowi i Adzie. – Chodziliśmy

razem na grzyby i jagody, paśliśmy krowy...

– Ma pan krowy? – zainteresował się natychmiast Olek.

– A mam – uśmiechnął się kolega dziadka. – Ta starsza to Jagoda, a ta młodsza – Malina.

– A kaczuszki? – chciała wiedzieć Ada.

– Kaczuszki też są.

Całe popołudnie dzieci spędziły na zwiedzaniu stajni, obory i kurnika. Adzie najbardziej podobało się karmienie kur i kaczek, a Olkowi – królików. Oboje z zachwytem przyglądali się,

jak pan Staś czyści konia.

– Co prawda do pracy w polu używam traktora – opowiadał pan Staś – ale kiedy do Janusza przyjadą goście, to każdy dzieciak marzy, żeby wsiąść na prawdziwego rumaka.

Olkowi natychmiast zaświeciły się oczy.

– A czy ja... też mógłbym się przejechać? – zapytał z nadzieją w głosie.

– Na koniu czy na traktorze? – chciał wiedzieć pan Staś.

– Jak znam mego wnuka, to na jednym i drugim – zaśmiał się dziadzio.

Trzy dni przeleciały jak z bicza strzelił. W tym czasie dzieci zdążyły zaprzyjaźnić się z Burym,

który okazał się nadzwyczaj spokojnym koniem. Z Olkiem i Adą na grzbiecie spacerował po całym gospodarstwie, a w tym czasie prowadzący go za uzdę pan Stanisław opowiadał, jak mu

się gospodarzy. Okazało się, że ma duże pole, na którym uprawia rzepak.

– Musicie przyjechać w maju – zapraszał. – Zobaczycie, jak pięknie kwitnie.

– Jak ty sobie, Stasiu, z tym wszystkim radzisz? – nie krył uznania dziadzio.

– Wstaję o piątej, oporządam zwierzęta, a potem po kolei robi się, co trzeba – odparł zadowolony

gospodarz.

– Wiesz, dziadziu, chyba będę rolnikiem – zwierzył się Olek, gdy trzeba było pożegnać wiejskie

„Ustronie” i ruszać do miasta.

– Byłbyś gotów na tak ciężką pracę? – zdziwił się dziadzio.

– Jasne – kiwnął głową Olek.

– A na wstawanie o piątej rano?

– Nad tym musiałbym jeszcze popracować... – przyznał się największy śpioch w rodzinie.

5. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

Dorosły zadaje pytania:

– Co zobaczyły dzieci w gospodarstwie syna pana Stasia?

– Co robili Olek i Ada podczas wizyty w gospodarstwie?

– Jakie obowiązki ma do wykonania rolnik?

6. Karta pracy, cz. 2, nr 33.

Dziecko:

- nazywa zwierzęta i dzieli ich nazwy rytmicznie (na sylaby),
- koloruje rysunki dwóch wybranych zwierząt,
- rysują po śladzie drogę konia do stajni.

7. Swobodne zabawy na świeżym powietrzu, połączone (w miarę możliwości) z obserwacją pracy rolnika.

Wychowawca- Marlena Reda

08. 04 (czwartek) 4-latki – grupa „Żabki”

Blok „Wiosna na wsi”

Temat: Domy zwierząt wiejskich.

Cele:

- rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej,
- wzbogacanie wiadomości na temat zwierząt wiejskich.

1. Rozpoznawanie głosów zwierząt wiejskich.

Dziecko słucha nagrania z odgłosami zwierząt wiejskich. Następnie dorosły rozmawia z dzieckiem. Pyta, z czym kojarzy te dźwięki oraz jakie zwierzęta możemy spotkać na wsi. Dziecko wymienia także nazwy zwierząt, których głosów nie było słychać w nagraniu.

Przykładowe nagranie:

https://www.youtube.com/watch?v=WEZw-Zo-_vQ

2. Słuchanie wiersza Iwony Fabiszewskiej „Domy zwierząt”.

W chlewiku mieszka świnka, korytko stoi tam,
a w budzie siedzi piesek; nie lubi, gdy jest sam.

W kurniku kury gdaczą, nocą na grzędach śpią,
a konie stoją w stajniach i głośno czasem rżą.

A krowy? Pewnie wiecie, obora to ich dom.

Gdy wrócą już z pastwiska, tu muczą piosnkę swą.

3. Rozmowa na temat wiersza.

- O jakich zwierzętach była mowa w wierszu?
- Jak nazywa się dom świnki (psa, konia, kury, krowy)?
- Jakie jeszcze inne zwierzęta oprócz kury mogą mieszkać w kurniku?

4. Rozwiązywanie zagadek obrazkowych.

Zdjęcia przedstawiające domy zwierząt wiejskich: konia, krowy, kury, psa, świni, szary papier.

Dorosły pokazuje dziecku zdjęcia zakryte papierem (każde zdjęcie jest zakryte papierem przeciętym na cztery części, aby można było je powoli odkrywać). Stopniowo odkrywa pierwsze zdjęcie. Dziecko stara się zgadnąć, co znajduje się na zdjęciu. Dzieli rytmicznie nazwy domów zwierząt wiejskich (na sylaby) i wyklaskuje liczbę sylab.

5. Łączenie zdjęć zwierząt ze zdjęciami ich domów.

Zdjęcia: krowy, kury, konia, psa, świni oraz ich domów.

Dorosły pokazuje dziecku zdjęcia: krowy, kury, konia, psa, świni oraz domów tych zwierząt. Dzieci układają zdjęcia zwierząt jedno pod drugim i dzielą rytmicznie ich nazwy. Następnie obok zdjęć zwierząt układają zdjęcia ich domów.

6. Praca plastyczna

Duże, płaskie, tekturowe pudełko, brązowa krepina, puste pudełka po zapalkach, wyprawka, karta nr 23 – Wiejski zwierzyńiec, klej, nożyczki.

Dorosły proponuje dziecku wykonanie makiety przedstawiającej wiejską zagrodę. Układa na dywanie płaskie, tekturowe pudełko. Wykłada je brązową krepiną lub papierem. Zachęca dziecko do wykonania sylwet zwierząt wiejskich, które będą przebywały w zagrodzie. Dziecko z pomocą dorosłego może podzielić zagrodę na trzy części (wykorzystując puste pudełka po zapalkach) i w każdej z nich umieścić inny gatunek zwierząt.

Dziecko:

- wycina z karty pracy wszystkie kształty zaznaczone konturami,
- składa je i skleja według instrukcji,
- dokleja śwince uszy, a kurczęciu skrzydła i grzebień we właściwych miejscach, zgodnie z instrukcją. Umieszcza sylwety zwierząt w odpowiednich miejscach zagrody. Ustawia je na podstawkach z plasteliny.

Blok, „Wiosna na wsi”

Temat: Zwierzęta na wsi.

Cele:

- poznawanie produktów otrzymywanych od zwierząt z wiejskiego podwórka,
- utrwalanie nazw zwierząt z wiejskiego podwórka,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- rozwijanie mowy.

1. Dopowiadanie skojarzeń.

Dorosły mówi nazwę zwierzęcia, a dzieci dopowiadają kojarzące się z nim słowo (z wierszy, z bajek, opowiadań). Np.:

kaczka – dziwaczka

kaczątka – brzydkie

koza (kozucha) – kłamczucha

kot – Filemon

kurka – Czubatka

2. Zabawa „Co nam dają zwierzęta?”

Obrazki: kury, owcy, krowy, pszczoł, gęsi, jajek, miodu, jogurtu, sera, wełny, pióra, poduszki.

Dzieci nazywają przedstawione zwierzęta i zastanawiają się, co one dają człowiekowi.

Następnie dorosły odsłania obrazki przedstawiające jajka, miód, mleko, jogurt, ser, wełnę, pióra, poduszkę. Dzieci nazywają produkty pochodzące od zwierząt i dopasowują je do zdjęć odpowiednich zwierząt.

3. Burza mózgów – Co można zrobić z tych produktów?

Osoba dorosła podaje nazwę produktu otrzymanego od zwierząt, a dziecko mówi, do zrobienia czego można go wykorzystać, np.:

jajka – ciasto, kanapki, sałatka...

mleko – ser, budyń, jogurt...

pióra – poduszka, pierzyna...

wełna – szalik, sweter, czapka...

4. Karta pracy, cz. 4, s. 7-9.

5. Zapoznanie z literą „f, F”.

- Co słyszysz na początku słowa: „farby”, „foka”, „flaga”?

- Jakie znasz jeszcze słowa rozpoczynające się na „f”?

Karta pracy do druku

f F

farby

Co jest przedstawione na obrazku? Co słyszysz na początku słowa farby? Rysuj po śladach rysunków. Co słyszysz na początku ich nazw? Pokoloruj wybrany rysunek.

frezja

wafle

Felicja

rafa

Zaznacz litery f, F w wyrazach.

Źródło: www.mac.pl

6. Dla chętnych- Wykonanie makiety wiejskiego podwórka .

Omówienie przez dzieci wyglądu wiejskiego podwórka.

- Jakie budynki powinny się tam znaleźć?

-Jakie zwierzęta tam spotkamy?

Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Potrzebne będą: kolorowe czasopisma, kredki, zdjęcia/obrazki zwierząt z wiejskiego podwórka, tekturki, klej, plastelina, zielona farba, pędzelki, prostokątny kawałek styropianu, papier kolorowy, bibuła, wykałaczki, pudełka tekturowe, np. po herbacie;

- Dziecko wycina z kolorowych czasopism obrazki/zdjęcia zwierząt, które można spotkać na wiejskim podwórku (lub je rysuje).

- Dziecko przykleja obrazki/zdjęcia na tekturkach i umocowuje je plasteliną do tekturowych podstawek.

- Rodzic przygotowuje prostokątny kawałek styropianu (0,5 m x 1 m). Dziecko maluje go zieloną farbą z dodatkiem mąki ziemniaczanej.

- Dziecko okleja pudełka tekturowe kolorowym papierem – otrzymuje zabudowania gospodarza, dom gospodarza.

- Wspólne komponowanie makiety na styropianie, ozdabianie elementami wykonanymi z bibuły (np. rośliny, staw) lub z wykałaczek (plot).

Martyna Różak

08.04.2021r. (czwartek) Dzieci 5 i 6-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Wiosna, wiosna ”.

Temat: Motyle i żabki

Cele:

- rozwijanie koordynacji słuchowo-ruchowej,
- rozwijanie sprawności manualnej,

1. Karta pracy, cz. 3, s. 56.

Oglądanie obrazków. Omawianie etapów rozwojowych żaby. Kończenie rysowania żab według wzoru. Kolorowanie ich.

2. Słuchanie piosenki **Motylki**

<https://www.youtube.com/watch?v=A3JEJqsP5P4>

3. Oglądanie motyli

4. Rozmowa na temat wyglądu motyli.

5. Praca plastyczna – *Pierwszy motyl.*

wyprawka, karta 19, klej, nożyczki, kredki, flamastry.

- Wycinanie z karty rysunku motyla.
- Kończenie kolorowania rysunku motyla.
- Nacinanie obrazka motyla w wyznaczonych miejscach i składanie go według wzoru.
- Przyklejanie główki we właściwym miejscu.
- Porządkowanie miejsc pracy.

6. Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Głodne żabki.*

Dzieci są żabkami. Poruszają się, skacząc. Na hasło: *Mucha*, wyskakują w górę, aby złapać jedzenie, następnie skaczą dalej.

- Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie – wiosenne kwiaty.

7. Karta pracy, cz. 3, s. 57.

Oglądanie obrazka sasanki. Powtarzanie jej nazwy. Dorysowywanie brakujących części sasanki na kolejnych rysunkach. Oglądanie obrazków przedstawiających, jak rozwijała się sasanka. Określanie, czego potrzebują sasanka i inne rośliny, żeby się rozwijać.

Agnieszka Bazydło

08.04 (czwartek) dla 5-6 latków GRUPA „ZUCHY”

Blok, „Wiosna na wsi”.

Temat: Co słyszać na wsi?

Cele:

- rozwijanie orientacji przestrzennej;
- rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej;

Dzieci 5-letnie

1. Zabawa Według wskazań rodzica.

Dziecko porusza się po sali zgodnie ze wskazówkami rodzica. Np. Idziemy pięć kroków w prawo. Idziemy dwa kroki w lewo. Idziemy cztery kroki do przodu. Idziemy jeden krok do tyłu. Głaszczemy się lewą ręką po głowie. Dotykamy prawą ręką lewego kolana.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 72.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na obrazkach.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 73.

Łączenie liniami obrazków, które są na górze karty, z tymi na dole karty, których nazwy się rymują.

4. Ćwiczenie w książce, s. 70.

Opowiadanie (na podstawie zdjęć) o tym, co dzieje się z mlekiem otrzymanym od krów.

Zabawa Co pochodzi z mleka? Oglądanie zdjęć. Opowiadanie o tym, co dzieje się z mlekiem. Rodzic pokazuje naturalne produkty spożywcze lub produkty spożywcze w gazetkach reklamowych. Dziecko rozpoznaje i nazywa produkty, a następnie wskazuje te, które są zrobione z mleka. Np. śmietana, masło, jogurt, ser biały, ser żółty, kefir. Rodzic podkreśla znaczenie spożywania produktów mlecznych dla zdrowia i prawidłowego rozwoju, zachęca do ich spożywania.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 74. Kończenie rysunków zwierząt według wzoru. Kolorowanie wzorów.

6. Karta pracy, cz. 3, s. 75. Uzupełnianie tabelki obrazkami kurcząt (z wkładki) tak, żeby w pionie i w poziomie było po dziewięć kurczątek.

7. Lepienie z plasteliny figurek zwierząt z wiejskiego podwórka.

Dzieci 6-letnie

1. Zabawa Według wskazań rodzica.

Dziecko porusza się po sali zgodnie ze wskazówkami rodzica. Np. Idziemy pięć kroków w prawo. Idziemy dwa kroki w lewo. Idziemy cztery kroki do przodu. Idziemy jeden krok do tyłu. Głaszczemy się lewą ręką po głowie. Dotykamy prawą ręką lewego kolana.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 72.

Dzielenie nazw zwierząt przedstawionych na obrazkach na głoski. Rysowanie pod obrazkami tyłu kresek, z ilu głosek składają się ich nazwy.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 73.

Łączenie liniami obrazków, które są na górze karty, z tymi na dole karty, których nazwy się rymują.

4. Ćwiczenie w książce, s. 70.

Opowiadanie (na podstawie zdjęć) o tym, co dzieje się z mlekiem otrzymanym od krów.

Zabawa Co pochodzi z mleka? Oglądanie zdjęć. Opowiadanie o tym, co dzieje się z mlekiem. Rodzic pokazuje naturalne produkty spożywcze lub produkty spożywcze w gazetkach reklamowych. Dziecko rozpoznaje i nazywa produkty, a następnie wskazuje te, które są zrobione z mleka. Np. śmietana, masło, jogurt, ser biały, ser żółty, kefir. Rodzic podkreśla znaczenie spożywania produktów mlecznych dla zdrowia i prawidłowego rozwoju, zachęca do ich spożywania.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 74. Kończenie rysunków zwierząt według wzoru. Kolorowanie wzorów.

6. Karta pracy, cz. 3, s. 75. Uzupełnianie tabelki obrazkami kurcząt (z wkładki) tak, żeby w pionie i w poziomie było po dziewięć kurcząt.

7. Lepienie z plasteliny figurek zwierząt z wiejskiego podwórka.

08.04 (czwartek) – zajęcia dla grupy „0”

Temat: Kaczuszka.

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnych,
- utrwalenie pisowni litery „f”.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje kaczuszkę techniką orgiami,
- odpowiada na pytania do wiersza,
- pisze literę „f”.

1. Słuchanie wiersza L. Łącz „Wesołe podwórko”.

Skąd wiedziała mała gąska,

że potrafi pływać?

A źrebaczek kogo spytał,

czy będzie miał grzywę?

To gęś mama do jeziora

drogę pokazała,

a klacz gniada źrebaczkowi

wszystko powiedziała.

Bez mamusi smutno, nudno,

przestraszył się kotek,

zgubił mamę, teraz szuka,

aż wskoczył na płotek.

I cielaczek się rozgląda,

bo nie widzi mamy,

krówka ryczy, biega wkoło,

od domu do bramy.

Bo najlepiej jest przy mamie –

*bezpiecznie, wesoło,
świnka leży, a tuż obok
sześć prosiąt wokoło.*

*Pieje kogut, gdacze kura,
kurczak popiskuje.
Zgadnij teraz, kto swych małych
szczeniaczków pilnuje?*

- Jak nazywają się młode: kury, kota, psa, świni, krowy, konia?

2. Karta pracy, cz. 3, s. 86, 87, 88, 89

3. Omawianie wyglądu kaczki.

- Czy kaczka jest ptakiem? Wymieńcie jej cechy ptasie.

- Czy kaczki z wiejskiego podwórka fruwią?

- Jak nazywamy ptaki, które nie fruwią?

3. Wykonanie kaczki z papieru (*Wyprawka plastyczna nr 17*).

Wycinanie elementów. Zaginanie ich i składanie według wzoru.

4. Utrwalenie litery „f”. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 76.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 91.

6. Utrwalenie pisowni litery „f” – xerówka.

Domańska Anna